

Miehen elämää Espanjassa

huhtikuuta 25, 2018

Espanja. Tuo maa mistä haaveilin jo joitain vuosia sitten. Ja sen oli laittanut sisimpääni Pyhä Henki. Tästä maasta on tullut toinen kotimaa ja riippumatta siitä kuinka kauan täällä asumme, olen varma, että sydämestäni se ei lähde koskaan.

Eräänä päivänä espanjalainen ystäväni lupasi viedä meidät Cartagenaan. Edenin istuimen kanssa tuli ongelmia ja huusin hänelle, että meillä on taas lisää ongelmia. Hän vastasi: Ei Tommi, meillä on lisää ratkaisuja. Hän näki saman asian positiivisesti kun itse jo aloin valittaa suomalaisena. Tuossa asenteessa on oppimista.

Cartagena

Itse olen aika herkkä tunneihminen ja pidän siitä, että tunteita saa mieskin näyttää. No täällä saa näyttää, varsinkin positiivisia. Negatiivisten tunteiden puhumista ja käsittelyä ennen kannattaa melkein ensin tutustua ihmiseen.

Arkeni koostuu nykyään täällä siitä, että vien pojat kouluun klo 9. Sen jälkeen tulen yleensä lukemaan

Raamattua sekä valmistelemaan puheita ja muita työjuttuja. Klo 14 haen pojat koulusta ja siinä syödään sekä levähdetään hetki ja illat menee yleensä seurakunnalla töissä. Viikonloppuisin työtä on eniten.

Yksi merkittävä asia hengellisen työn tekijällä on se, että koska työ on mielenkiintoista ja se ei tekemällä loppu, niin siihen voi huomaamatta hukkuu. Virallisia työaikoja ei ole ja vapaista on pidettävä itse huolta. Yksi asia mikä vaan täytyy valita on se, että muistaa viettää lasten kanssa aikaa, nyt kun he ovat pieniä. Täällä on onneksi hyvät puitteet siihen. Pojat tykkää käydä vuorilla ja Eden tykkää kun tanssitan sitä tai käydään lenkillä.

Poikien kanssa luolilla.

Flamenco-litu

Itse hengellinen työ Espanjassa ei ole helppoa ja tämä kansa ei ole koskaan nähnyt herätystä. Silti rakastan tätä maata ja uskon, että nyt on Espanjan aika. Uskovien määrä on kuitenkin nousussa ja

seurakuntia perustetaan. Myös meidän San Javierissa on aistittavissa, että pian Jumalan tuulet puhaltaa tähän kaupunkiin.

Me eletään täällä aika perus pienen kylän elämää. Tämä on tosiaan kylä vaikka täällä on 30 000 asukasta. Joitakin espanjalaisia elämäntyyliä on tarttunut ja toisia taas ei. Esimerkiksi täällä valvotaan todella myöhään, varsinkin viikonloppuisin. Me käymme täällä paljon aikaisemmin nukkumaan, mitä kävimme Suomessa... Suuret kaupungit ja ainaiset fiestat eivät juuri innosta. Välillä käydään jossain isommissa naapurikaupungeissa virkistäytymässä.

Meillä on joitakin tapoja, mitkä ovat tulleet elämäämme, koska haluamme elää maassa maan tavalla. Tärkein on tietenkin mañana-kulttuuri. Eli kaiken voi tehdä huomenna. Monta kertaa tulee itsekin siirrettyä asioita huomiseen eikä suunnitella asioita läheskään niin tarkasti kuin Suomessa. Se rento elämäntapa pitää vaan ottaa, jos meinaa jaksaa. Toinen elämäntapa mikä meille on tullut, että syömme aina klo 14 ja sitten lepäämme hieman. Vietämme siestaa.

Tärkeimpiä tapoja on myös poskisuudelmat ja tervehtimiset sekä pieni small-talk tilanteessa kuin tilanteessa. Mukava on jutustella välillä naapurin kanssa tai hississä tuntemattomien kanssa. Se on hyvä kun ihmiseen saa helposti kontaktin.

Niin ja Paella tietenkin. Uusi lempiruokamme jota syömme viikottain!

Lähetystyö on ollut kaikista haasteista huolimatta mielenkiintoista. Parasta on olla Herran johdatuksessa. Ja parasta on myös se kun on niin ihana vaimo rinnalla tekemässä työtä.

Muistan kun tulimme uskoon, meillä ei ollut mitään titteleitä, mutta halusimme nähdä ihmisten pelastuvan ja menimme joka viikko Jyväskylän kadulle kitaran kanssa laulamaan ja kertomaan evankeliumia. Nyt palataan vähän juurillemme, kun olen suunnitellut kesäkuun kolmena lauantaina evankeliointia rannalla,

kitara ja cajon mukana.

Parhaan vaimo kanssa

Ps. Viime aikoina monet meille aika tuntemattomat ihmiset ovat ilmoittaneet, että he ovat kokeneet, että heidän pitää joka päivä rukoilla meidän puolesta. Se on puhuttelevaa, kuinka Jumala meistä huolehtii.

Kiitos rukouksista! -Tommi